

BUDAPESTA

Joi: 13 Decembre st. v.
25 Decembre st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.

Redacțiunea: *Strada arborelui verde nr. 12.*

Nr. 96.

ANUL XV.

1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

Tomul III.

În țiera.

I.

Serviciul amicalu.

Decă vom avé în vedere titlul acestui romanu, la finea tomului al doile ar fi trebuitu sè-l încheiamu cu deseversire, căci numai cele descrise pân'atuncea se potrivescu în cadr'a acelu titlu. Ier cele ce urmèza de acuma înainte aru puté sè formeze subiectul unui nou romanu, care se petrece pe altu teritoriu și cu alti ômeni.

Cu tôte aceste înse simțimu, că urmându asiá, lucrarea nòstra n'ar fi completa, sèu celu puțin n'ar corespunde intențiunilor nòstre, căci neputèndu înfașisá cetitorilor nòstri rezultatul celor ñise pân'acuma, ar lipsi conclusiunea ce amu dorí sè-si faca fía-care dupa cetirea acestor schitie.

Nu vom scrie dar unu romanu deosebitu, ci vom înșirá în acèsta parte din urma tôte cele ce sùnt a se estrage cá urmare firèasca a celor descrise pân'acuma. Astfel dóra vom avé avantajul d'a puté fi mai bine priceputi; si totu-odata vom fi si mai scurti în espunerea nòstra, decát decă amu începe sè scriemu unu romanu nou.

Continuându dar acolo, unde întrerupseramu la finea tomului al doile, vom spune, că Barbu a dáu'a ñi a si plecatu cu camaradii sei John si Rinaldo spre patri'a sa, de unde plecase înainte cu șese ani cu asiá planuri frumòse si unde se rentorcea acuma numai cu speranție frântè.

Nu putemu ñice, că acèst'a nu-l necașia, dar consciința lui nu se mai aflá în stadiul acela, că aceea sè-l fi pututu consumá timpu îndelungatu. Se mângaiá dara si el în curènd, cu atât mai vèrtos, căci bunii sei soti de caletoria grabira, în interesul lor, a-l linisici în asta privinția cât se póte de convingatoru.

Cuvèntul cu care dènsii reeșira a molcomí pe bunul lor camaradu, fu, că dènsul nu se departèza pentru totu-de-una din Paris, ci numai pe unu timpu ore-care, pâna ce poliția de acolo va uitá crim'a cu care fu acusat; ier apoi se va rentorce si va puté continua studiile sale întrerupte acuma fàra vin'a sa.

— Ier parintelui teu, — i ñise John, — i vei spune, că, din caus'a studiului pré întaritat, te-ai sim-

titu atacatu în nervi, si astfel ai fost silitu a-ti cautá recreare la caminul parintiescu.

Lui Barbu i parù cam îndresnètia acèsta scusa, căci faciá de parintele seu el pân'acuma numai prin scrisóre a mintitu, înse gura de gura înca nici odata n'a spusu decát adevèrul curatu. Dar în fine se învoi si dènsul a invocá acèst'a scusa, căci numai asiá sperá a fi bine primitu din partea parintelui seu.

Un'a înse totusi îl cam neliniscea, si anume aceea, că se ducea acasa fàra unu petecu de scrisóre, care sè atesteze, că dènsul a facutu óresi-care sporu în Evropa la școlile din Paris; căci, de si mergea acasa cu studiul necompletatu, totusi erá siguru, că parintele seu avea sè-l primesca cu brațiile deschise, ducèndu celu puțin unu micu resultatu al speselor sale facute cu atâta iubire parintiesca.

Testimoniu despre vr'unu esamenu el nu putea sè aiba, căci nu facuse nici unul. Dar nu avea nici macaru unu certificatu despre înscrierea sa la renumit'a Sorbone. Iéta cu ce lipsa totala de vr'unu resultatu în înaintarea sa pe calea perfecționării sciintifice se ducea el acasa la parintele seu!

Nu ne putemu dara mirá, că cu tôte molcomirile lui John si Rinaldo, dènsul nu se simția deplinu linisicitu, ci îl rodea ceva în interiorul seu, versul consciintiei sale redeșteptate.

— Ce va ñice, tata-meu?! — se întrebá el, — decă va cere sè-i aretu vr'unu testimoniu despre progresul ce am facutu, si eu nu voi fi în stare sè-i dau în mâna nici trei șire, cari sè adevèrèasca scus'a mea si sè-l convinga că dènsul nu si-a spesitu banii în-sedaru?

El adresá si lui John întrebarea acèst'a, carele si grabi a-l linisici, ñicèndu-i:

În cât pentru acèsta, nu te nelinisci. I vei ñice, că tocmai acuma erai sè faci unu esamenu, pentru care te-ai si pregatitu escelentu, înse ai fost silitu a-ti întrerumpe studiile din caus'a deja indicata.

— Dar eu, — reflectá Barbu, — n'am nici macaru unu certificatu despre înscrierea mea la Sorbone.

— Nu! — ñise John cu mirare.

— Nu dièu.

— Dar ce ai facutu cu el, căci — încât sciu eu — ai avutu?

— Avutu, înse l'am uitatu acasa la Paris.

— Dar cum l'ai pututu uitá?

— Scii bine, că amu vinitu numai în fuga; nici nu m'am mai pututu duce la Almadina sè-mi ieu celu

putînu remasu bunu, căci — precum ȃiceati — poliȃi'a me pândi'a si me arest'a la momentu.

— Asi'a e, — aprob'a Rinaldo, ursitorul acestei fuge, carele pân'atunce nu graise nici unu cuvîntu. Eu scîu ac'est'a, căci mi-a descoperit'o unu prietenu dela poliȃia.

— Va s'e ȃica, certificatul teu se afla acasa la Almadina? — întreb'a John.

— Da, — respunse Barbu.

— Asi'a dara, — continu'a John, — nu te neli-nisci de fel! Vom scrie ei, si d'ens'a ni-l va tramite pe posta numai dec'at. Vom aștept'a o septem'ana undeva pe drumu, si pân'atunce epistol'a ei va sosi.

— Nu credu, — reflect'a Barbu.

— Pentru ce? — întreb'a John.

— Pentru că d'ens'a nu va respunde, — ȃise Barbu.

— Nu? — se mir'a John.

— Nu dieu, de ast'a putemu fi siguri, — întari Barbu.

— Dar pentru ce? — întreb'a John.

— Pentru că d'ens'a e superata, — respunse Barbu. Si are cauza s'e fia, căci am parasit'o, si înca în perplesitatea cea mai mare, f'ara s'e-i fi ȃisu celu pu-tînu unu cuvîntu de adio, f'ara macaru s'e-i fiu scrisu.

— Dar bine, i vei scrie de aice si te vei escus'a, promitiîndu, că te vei rentorçe c'at mai curînd, — ȃise John.

— T'ote-su însedaru, — respunse Barbu. Eu o cunosc'u bine, si scîu că nu m'ar crede. Vedîndu că am vinitu astfel din Paris, ea cugeta si e convinsa, că eu am fugitu de d'ens'a si am parasit'o pentru totu-de-una. Cererea certificatului ar întari-o si mai multu în credinȃa ac'est'a; si atunce, în locu d'a o împlini, s'ar deștept'a în ea sentimentul resbun'arii, si în locu d'a mi-l tramite, l'ar spintec'a la momentu. Nu, nu! Ei s'e nu-i scriemu, căci amu face unu lucru însedaru si amu perde cu așteptare timpul at'at de scumpu.

— Asi'a dara nu-i vom scrie, — aprob'a John.

— Dar apoi cum îmi voi capet'a eu certificatul, f'ara care nu potu s'e me ducu s'e dau faȃia cu parintele meu? — întreb'a Barbu.

— Am ghicitu eu unu altu mijlocu, — continu'a John.

— Si eu, — îl întrerupse Rinaldo.

— E bine, s'e v'audu! — esclama Barbu cu bucuria repede.

— Eu dau ânt'aiatatea lui John!

— Mult'iamu de on'ore, frate Rinaldo, — glumi John. I'eta dara ide'i'a mea! S'e scriemu lui Armand, că d'ens'u s'e m'erga la Almadina s'e c'era prin vorbe frum'ose dela d'ens'a h'art'i'a dorita si apoi s'e ni-o trami-ta el.

— Ast'a fu si ide'i'a mea, — spuse Rinaldo, — înse cu acelu adausu, că, în casul d'eca ar ved'e, că nu-l p'ote capet'a cu frumosul . . .

— S'e-l ieie cu sil'a? — îl întrerupse John.

— Ah! la ce te g'andesci, — reprob'a Rinaldo. S'e-l ieie cu sil'a? Pfui! Ast'a ar fi unu ce rușinosu. Eu am g'anditu, că atunce s'e-l — fure.

John erupse într'unu hohotu, dupa care observ'a:

— Complimentele mele, Rinaldo, pentru ac'est'a distincȃiune fina!

Si apoi i'erasi începu a ride.

— Pré bine, — reflect'a Barbu carele remase se-riously, — înse ce vom face, decumva fratele Armand nu va reeș'i s'e capete acelu certificatu nici cu frumo-

sul, precum propuserati am'endoi, nici cu sil'a — dupa planul lui John, nici s'e-l fure — cum a ȃisu Ri-naldo?

— Si atunce totu ne va mai rem'ane unu mijlocu de scapare, — respunse John.

— Care? — întreb'a Barbu.

— Acela, — respunse John, — că vom scrie lui Armand, că în casul nereeș'irii la Almadina, s'e m'erga la decanul facult'atii si s'e c'era o copia a certificatului.

— Pré bine, — aprob'a Barbu cu cea mai mare bucuria. Ast'a îmi place si mie. Primescu propunerea.

— Dar eu am o ideia si mai buna! — ȃise cu graba Rinaldo.

— Si mai buna? — întreb'a Barbu cu bucuria cresc'enda.

— Care va întrece t'ote aștept'arile tale, — respunse Rinaldo, — si te va face deplinu fericitu.

(Urmare.)

Unu toastu.

Cântatu în Braș'ovu la 10 dec. 1879.

órna romancuȃia.

Reîmple la pocale;

Vinul si amorul

Purcedu p'acecasi cale;

În amoru si 'n vinu

E totu co-i sublimu,

Scumpelor copile-a

Neamului rom'anu,

S'e fiti totu rom'ance

Ast'a vi-o închium!

T'orna mei balate

Si 'nșira la pocale.

C'á s'e spume vinul

Si ad'i s'e curga vale . . .

Ce picuri c'eresci!

De ei întineresci . . .

Vinul dá taría

Braț'ului rom'anu;

C'á rom'ani s'e batemu

Pe ori si ce pag'anu!

I. R. . . .

C a f é u ' a .

— De P. Branson. —

(Urmare si fine.)

Locuitorii, afara de str'ainii si puț'ini principii indigeni, nu s'unt posesorii liberi ai pam'enturilor. Guvernul are monopolul propriet'atii fonciare astfel că o familia cultiva o moșia cu condiȃiunea de a plant'a s'eu conserv'a unu numeru ore-care de cafeieri; s'eu că plantatorii s'unt obligati de a paras'i satele lor si a se asiedia în tabere pe înnalț'imele plantaȃiunilor, unde primescu o plata neînsemnata pentru productul fia-carui arbore. În acestu casu plantatorii au numai inter-esul s'e faca o recolta facila si repede, în locu de a se sil'i pentru a o da buna si abundenta, astfel de a mare cantitate de cafea este perduta prin neglijenȃia.

Esportaȃiunea cafelei în aceste p'arti merge din ce în ce micș'orându-se.

În Brasilia, cultur'a cafelei se escuta pe o în-tiudere mai mare, cu t'ote aceste si ac'i esportul de unu timpu înc'oce merge f'orte descresc'endu.

În insul'a Jamaica se esporta 13,000 tone de ca-fea pe fia-care anu; dar acum emancipându-se negrii,

au perdutu totu interesul ce aveau pentru plantațiune. Negrii se demoralisara prin o schimbare pe cât de buna, atât de radicala în poziția lor și lenevirea lor s'a maritu prin libertatea excesiva a naturii și a climatului. De curând s'a ivitu aceleși dificultăți și în Statele Unite.

În Arabia cafeaua numita Moka, are o aroma superiōra. Vechile companii Indo-Orientale transportă pe corabiile lor la Bombay produsele ajunse la maturitate, și acolo erau conservate în magazine în timp de 3 ani, moka a ajuns la completă maturitate, căștigându o aroma superiōra și o culoare aurie, se cunoscă sub numele de moka de Bombay.

Pentru ce înse nu apreciamu cafeu'a care e considerata că unu productu alimentaru, și de mare necesitate, mai cu sēma la noi unde clas'a muncitōre se deda la excesul beuturilor alcoolice? E în generalu admisu, că fia-care țiera adopta o beutura particulara mai multu sēu mai puțin conforma climatului seu; de ce se nu alegem u preferinția cafeu'a?

Să comparăm cele 3 beuturi nealcoolice, acăr principie esențiale și active sânt identice, de și efectele lor directe asupra economiei difera considerabilu.

1) Cēiul e întaritoru și fortificantu, convine mai de preferinția persōnelor ce sânt scutite de munci mai multu sēu mai puțin penibile.

2) Cacou'a, conține mai atâtea substantie nutritive că și carnea, e fōrte prețioșă pentru copii, căci le grabesce și fortifica creșterea.

3. Cafeu'a are proprietatea de a comunică corpului energi'a vitala în gradul celu mai înaltu, împedea rapidă a perdere a țesutului muscularu, fiindu că dēns'a permite corpului a se conservă prin o alimentație însuficienta.

Întrebuințarea prudenta de buna și pura cafea, dă vigōre muschilor și stinulēza creerii mai bine de cât beuturile alcoolice, fāra înse a avē aceleși efecte. În Olanda lucratorii porturilor bēu cafea rece în timpul verei și al iernei, ei ȃicu: „Dēca bemu bradisōru (genievre) devenim u lenesi și stupidi, dēca bemu cafea facem u veseli lucrările nōstre“. Efectele tonice și întaritōre ale acestei beuturi sânt în adevēru estraordinare, ori unde vom fi espusi la frigu sēu la caldura, la timpul ploiosu sēu la mari secete.

Caus'a desgustului de cafea e că torefacțiunea nu se face în unu modu egal, apoi și reul obicei u de a o amestecă cu radecini vatematōre sântetății, că cicōrea și altele.

Mai multu de 20 ani trecura, de când cestiunea cicōrei ocupa celu atâtău locu în spiritul publicului și de atunci 150,000 tone de acēta pernicioșă radecina s'a consumatu, din care, cea mai mare parte a fost vēnduta sub nume de cafea, astfel substituiri prin o radecina vatematōre, a unui fructu nutritoru, a aruncatu atât discreditu acesteia, că astadi, nu numai că e parasita dāra blamata de multi.

S'a facutu în generalu o greșita ideia de ceea ce este adevērat'a cicōrei. Ea face parte din marea familia a Sinanților, secțiunea Linguliflorelor, creșce în locuri inculte. (Cichorium Inthibus), trunchiul, frundiele și radecin'a, conținu unu sucu amar u neplacutu. Radecin'a torefiata, constituie cicōrea ce ne ocupa și acārei întrebuințare, când organele digestive sânt deja slabe, pōte ocasionă slabire și diaree. Se întrebuințēza în medicina ca diureticu și în afecțiunile ranichilor și a ficatului. E bine, presupunēndu, că o persōna se nutresce cu acēta radecina, întrebuințata în medicina pentru

vindecarea bōlelor indicate, atunci urmāndu formul'a omeopatica, similia similibus curantur, va introduce în economia germenile acelor bōle. Iēca dāra efectele de-sastroșe produse prin întrebuințarea acestei radecini vēndute în comēciu că pura cafea.

Comerciantii mai renumiti au renunțiatu la acestu reu-facatoru, dāra o mulțime înca continua a profită de ignoranția omenilor.

Patronāndu întrebuințarea cafelei pure, vom putē luptă cu succesu în contra abuzului berei și beuturilor alcoolice, căci lucratorii avēndu necesitate de stimulanți, le vor caută în întrebuințarea beuturilor spirtōse, pentru a gasi forțiā și energi'a de care au atāta trebuința.

În scopul de a provocă estirpațiunea radicala a tōte aceste abuzuri, voi adaugă: singuru guvernul e culpabilu, că îngaduie pe falsificatori, a amestecă unu product u alimentaru cu o radecina asiā de pernicioșă sântetății.

Mulțumirea îmi va fi mare, când observațiunile ce mi-amu permis u vi le presenta, vor avē efectul doritu, acela de a patronă activu și seriosu întrebuințarea cafelei în țiera nōstra.

R. S.

F e l i u r i t e.

Parinții chinesi și copiii lor. Unu scriitoru spaniolu a publicatu nu de multu o carte despre chinesi, în care descrie astfel relațiunea dintre parinți și prunci: „La noi se afla multi „Lear“, acolo înse nici unu. Stim'a fația de parinți e o virtute naționala la ei. Fia-care lucrēza din tōte puterile pentru ai sei, celu ce slabesce și nu mai pōte lucră, e liniscitu, căci generațiunea urmātōre îndeplineșce lucrul lui. Membrii familiei se spriginescu reciproc. Parinții betrāni se bucura de îngrijire atenta, ma sânt asigurați și în privinț'a aceea, că murindu, vor fi înmormēntati cu cuviinț'a, căci dorinț'a d'a fi înmormēntatu frumosu, e un'a din bucuriile lor pamēntesci. Din caus'a acēst'a, fiul iubitoru daruiesce de cu bunu timpu parintelui seu unu cosciug u prețiosu. Ceremoniile de înmormēntare se îndeplinescu cu cea r ai mare punctualitate. Despre doliu cetimu urmātōrele: Nu de multu guvernatoru de Kiangfu a renunțiatu pe trei ani la postul seu, căci a muritu mama-sa. O suta de țile nu-si va rade capul; 49 de nopti va dormi într'unu vestmēntu din pândia de inu, asiedințandu-si capul pe o bucata de petra, lungitu pe pamēntul aspru, lângă cosciugul care închide remașitiile aceleia care i-a datu viētia. Dupa espirarea doliului, la prim'a convenire cu amicii și rudele, îngēnunchia cu umilintia, și cu tacerea sa marturisesce, că numai pușinetatea iubirii sale fiesci a produsu curēnd'a mōrte a mamei sale. În intervaluri anume fiesate, visițēza mormēntul parintelui seu și a mamei sale, că se espieze sufletele lor prin daruri de pōme, verdetiuri și carne de porc.

Pacea în Russia. În secolul actualu, Russia a avutu urmātōrele resbōie: Cu Francia 1805 — unu anu; cu Turcia dela 1807 și pâna la 1812 — cinci ani; cu Francia 1812 pâna la 1814 — trei ani; cu Șvedia 1807 — unu anu; cu Persia doi ani; cu Turcia 1828 pâna la 1829 — doi ani; cu Polonia 1830 și 1831 — doi ani; cu Chiva 1849 — unu anu; cu Turcia, Englitera, Francia și Italia 1853 pâna la 1855 — doi ani; cu Polonia 1863 — unu anu; cu Chiva, Buhara și Cocand — patru ani; cu Turcia 1877—1878 — unu anu; cu locuitorii de munte din Caucaz 1818—1859 — 41 ani. Asiā dar, în acestu secolu d'abiā 11 ani a avutu Russia pace.

S A Z O N U ?

Calindarul septemănei.

Dumin.	16 28	G. 30 d. R. stramosilor 11 Luca.
Luni	17 29	pr. Daniil, ss. Apolonia, Leocadia.
Marti	18 30	ss. mm. Sevastian, Marcellin.
Mercuri	19 31	ss. mm. Bonifaciu, Ilie, Prob, Eutiche.
Joi	20 1	s. st. m. Ignatîu, Teofor.
Vineri	21 2	ss. mm. Iuliana, Timistocleu.
Samb.	22 3	s. m. m. Anastasia, s. m. Teofila.

G e r u l.

— *Dupa Camille Flammarion.* —

Articolu de sezon!

Iern'a actuala se pare, că va fi un'a din cele mai cumplite, câte s'au însemnatu în analele meteorologice. Dar nu numai iern'a acest'a e atât de aspra, ci ea ni pare și pentru aceea grea, căci în cei diece ani din urma amu cam uitatu asprimea iernelor trecute.

Trebue să recunoștemu înse, că gerul de 20 graduri aparține rarităților, și abia se întempla de două ori de trei ori într'unu secolu. Asiá de es. la Paris în 1709 termometrul a aretatu 22 de graduri, în 1795 totu atâte. La 1870 asemenea s'a coborîtu termometrul la 20 de graduri, dar asta nu a fost durabila, și iern'a din 1871—2 nu se pôte numerá între cele mai aspre. Nu se pôte însirá între cele numite, și nu se pôte compará cu ceea ce se pare că va fi aceea de acum, care a facutu că riurile mari se înghiatîe, vinul se vērtosicsca, arborii se se rumpa cu greutatea zapadei și caletorii se degere pe câmpiile acoperite de néua.

La 1726 Tibrul, Rinul, Sein'a și Savone se înghiatîe mai pâna 'n fundu. În pivnitiele din Paris vinul a devenitu ghiatîa și au plesnitu butile.

În 1788 la 25 nov. s'a începutu gerul și a duratu în continuu 59 de zile; riul Rhone pâna la Lyon a înghiatîatu cu totul; porturile dela Marseilla s'au umplutu de ghiatîa; portul dela Ostende asemenea a înghiatîatu; asemenea și Themse la Londra. La Brema frigul a fost de 35 de graduri, la Drezda de 32, la Strassburg de 25, la Orleans și Paris de 21.

La 1794—95 gerul a duratu 42 de zile. La 20 ianuarie generalul Pichegru a tramisu o trupa de calareti și infanteristi la Texel; a suprinsu flot'a hollandesă, care a statu în ghiatîa și a cuprinsu armat'a de mare.

Iern'a din 1812—13 ni e cunoscuta tuturoră. Atunce s'a prepaditu în Russi'a armat'a lui Napoleon I. 450,000 de ômeni au peritu în ap'a ghiatîosa a Berzeinei, ier' altii au peritu pe nemarginitele câmpii acoperite de néua.

La 1819—20 asemenea a fost un'a din cele mai grozave ierne; la Paris gerul a duratu nentreruptu 47 de zile, ma la Veneti'a și marea adriatica a înghiatîatu. Mai bine de 20 de caletori au fost dusi la Paris degerati.

La 1829—30 iern'a a fost mai simtîbila în Elveti'a. La Freiberg în anul acela a înghiatîatu 118 zile, și înca 79 în continuu.

Nici iern'a din 1840—41 n'a fost mai domôla. La 15 decembre s'a transportatu la Paris din St. Elena osemintele lui Napoleon. Pe Champs-Elysée multi au privitu conductul funebrealu, și din ei au muritu multi. Sein'a a înghiatîatu pâna la Bercy.

La 1854—55 frigul a duratu fôrte lungu. Deja în octombre s'a începutu gerul, și numai în aprilie s'a mai domolitu. În anul acesta și Dunarea a înghiatîatu cu totul, ma și malurile mării negre a fost cuprinse de néua.

În lun'a lui ianuarie 1870—71 asemenea a fost grozavu frigu. Câti soldati prusi au muritu înaintea portilor Parisului. Înse iern'a din anul acela n'a fost durabila, dar ici colo gerul a fost cumplitu. La Nemours termometrul a scadiutu la 26 graduri.

Aceste sânt iernele cele mai cumplite, pe cari meteorologîa le-a însemnatu. Ce ierna vom avé în anul acesta, nu se pôte spune cu siguritate. Se pôte înse sperá, că va fi ierna cumplita. Nu de multu s'au împușcatu în apropierea Parisului multe paseri dela miédia-nôpte, și când aceste paseri migréza spre miédiadi, e semnul că va fi ierna lunga și grea.

În fine vom mai însemná aceste.

Când gerul e mare în Russi'a ghiatîa ajunge și la grosime de unu metru. La Petersburg în 1740 din ghiatîa taiata din Neva s'a facutu unu palatu de 16 metri lungi, de 5 metri latu și de 6 metri naltu. Înaintea palatului s'a facutu tunuri, din cari s'a împușcatu cu glontie de ghiatîa. Paretii tunurilor au fost de 108 centimetrii, și s'a umplutu cu pravu de pușca de unu patraru de pundu.

În America englesă s'a observatu unu geru de 56 graduri, la Semipalatinse de 58; în 1838 la Iretz frigul a fost de 60 graduri.

Dar destul atâta despre geru, nu cumva frumôsele cetitóre se se recésca la cetirea acestor șire!

MARCU EMILIANU.

P u n c i u.

Servitorul dlui X. periá în antisiambra rocul de ierna a stapânului seu. când întră unu strainu și i predete o epistola cu rugarea, că numai decât se o duca la domnul.

Servitorul duse epistol'a la stapânul seu, carele o ceti cu voce înalta: „Domnule, ori voi reeși — ori ba!”

Domnul și servitorul se mira amêndoi.

— Dar nebunitu-a omul acest'a? — întrebă domnul.

Servitorul eși, dar întră numai decât, esclamându cu spaima:

— A reeșitu! Ticalosul a furatu rocul de ierna!

*

— Tu Mayer, de ce a ai plânsu ieri asiá tare în sinagoga?

— Dar cum se nu fîu plânsu, când rabinul a cântatu în psalmu. că „esti cenusia, și vei deveni cenusia!”

— Ce mai omu esti! Bine că esti cenusia, căci déca ai fi auru și te-ai preface cenusia, ai perde 100 de percente. Dar fiindu că esti cenusia și te prefaci cenusia. nici nu câștigi, nici nu perdi nimica.

*

Într'unu magazinu de moda din Paris unu barbatu a calcatu pe șlepul cutarei dómne care se preumblá acolo și care avea și pe barbatul ei acolo.

Acést'a se 'nfuriá și se întôrse astfel, dar îmblândîndu-se la momentu și dișe:

— Iertare, domnule! Cugetam, că e barbatul meu!

*

Plói'a versá grozavu, când unu condamnatu fu condusu la locul de perdiare.

El se plânse astfel cătra preotul care îl conducea :

— Ce timpu reu este si pe acésta cale grea a mea !

— De tine-i bine, — respunse preotul, — căci tu numai te duci, dar eu trebuie sè me si rentorcu de acolo !

Cronic'a lunei.

Diet'a la propunerea ministrului presiedinte în sîedintî'a dela 13 l. c. a decisu, cumca pâna în 20 jan. a. v. nu va mai tînea sîedintîe meritoriale, totu-odata sa decisu, că presiedintele dietei tînerea sîedintîei prime sè-o anuncie în modul îndatinatu, ier încât si pâna atunci sar ivi lips'a unei întregiri de postu de deputatu, acést'a se o póta ordiná singuru presiedintele.

Delegațiunile au tînutu sîedintî'a prima în 16 l. c. De presiedinte sa alesu cardinalul Haynald. Totu atunci sau alesu si ceialalti oficiali si sau compusu diferitele secțiuni. Budgetul comunu pentru anul 1880 cuprinde urmatóarele posițiuni : ministeriul de esterne cu totul 4.159,490 fl.; ministeriul de armata 102.362,833 fl.; ministeriul de finantia 172,578 fl.; pensiuni 1.880,948 fl.; control'a 126,421 fl., cu totul 108.529,592 fl. — din care estragêndu mijlócele de acoperire mai remane 99.243,341 fl.; si din acést'a 2% pentru confiniile militare în sarcin'a Ungariei, remâne 97.258,474 fl. 18 cr. din care Austri'a solvesce 70% adeca 68.080,931 fl. 93 cr., si Ungari'a 30% adeca 29.177,542 fl. 25 cr. Dupa ce înse de astadata nu sa pututu desbata budgetul, sa votatu guvernului comunu o indemnitate pentru lunile januariu si februaru 1880, si cu acést'a sau si încheiatu sîedintîele. Delegațiunile se vor întruni de nou în 8 januariu, când dupa ce lucrurile vor fi pregatite prin diversele subsecțiuni, se va statorî budgetul comunu pe anul 1880.

Legea despre armata. § 2 din acésta lege — dupa cum am fost amintitu — cu ocaziunea votisării prime în cas'a deputatilor din Viena, a cadîutu; trimittêndu-se apoi casei seniorilor, aci a fost primitu întregu proiectul dupa cum la presentatu guvernul si asiá si §-l cadîutu în cas'a deputatilor. Proiectul astfel întregitu si votatu ierasi sa retrimisuu casei de jos, unde cetindu-se modificările facute, dupa o noua votizare §-l 2 a cadîutu si a dóu'a óra. Confusiunea erá mare, si numai asiá a pututu sè se delature, că în fine între diversele partide sa facutu unu compromis, pe bas'a căruia apoi întêmplându-se o a trei'a votizare, §-l 2 fu votatu si în cas'a de jos.

Independintî'a României sa recunoscutu si din partea Spaniei. Guvernul spaniolu a ácreditatu pe lînga curtea princiaru din Bucuresci unu trimisuu extraordinaru si ministru plenipotentiaru în persón'a marchisiului del Moral, fostu primu-secretaru la ambasadura spaniola din Roma.

Comitele Torrielli, ministru plenipotentiaru al regelui Italiei la curtea principelui Carol, a sositu la Bucuresci si si-a presintatu oficialu scrisorile sale de ácreditare. Franci'a si Germani'a asemenea vor recunósce în curênd independintî'a României.

Contele Iuliu Andrassy, alesu cá membru în delegațiune, va luá parte la desbaterile acesteia, si în casul déca politic'a lui va fi combatuta, o va aperi.

Crisa ministeriala în Franci'a. În urma, dupa atâte desmintîri, totusi va fi si ast'a. Waddington se duce si cu dînsul va dimisioná întregul cabinetu.

Presiedintele republicei, Grévy, va anuniciá acésta parlamentului la deschiderea sesiunii în lun'a lui januarie. Cu compunerea noului cabinetu va fi însarcinatu ministru Freycinet.

Îvingerea englesilor. Generalu Roberts anuncia, că la 12 dec. englesii au raportatu o mare învingere în contra afghanilor. Cu tóte aceste aceia nu sînt învinsi cu deseversire, căci se mai vedu si acuma în numeru mare si înca în departare nu pré mare. Generalu Roberts promite unu atacu nou în contra lor.

Din Spani'a sosescu sciri fórté neliniscitóre. Minoritatea s'a retrasu din cortes, si o mulțime de generali si-au datu dimisiunea. Iritatiunea e fórté mare, si guvernul s'a temutu de revoluțiune.

Unu nou atentatu în contra țiarului s'a descoperitu la Petersburg. S'a prinsu unu omu, care a voitu sè arunce în aeru cu dinamitu palatul de ierna. Tiarul e fórté iritatu. El acusa chiar pe fiul seu de complicitate.

Gorcíacoff, dupa ce a sositu acasa la Petersburg, numai decát a substernutu țiarului unu programu relativu la tînut'a viitóre a Rusiei. Cancelarul rusu mai pe sus de tóte doresce sustînerea păcii, si din caus'a acésta díce, că este necesaria rennoirea relațiunilor amicale cu Germani'a si cu Austro-Ungaria. Aceste dóue puteri, díce Gorcíacoff, nu dorescu decát esecutarea tratatului din Berlin, ccea ce nu e în contradicere cu interesele Rusiei. Façi'a de Franci'a, Gorcíacoff recomanda o tînuta rezervata. Se díce, că țiarul a aprobatu întru tóte acésta programu.

La Petersburg se va reorganísá ministeriul de poliția, si în fruntea lui se va pune contele Sîuvaloff. Misiunea acestui ministeriu va fi d'a stêrpí pe nihilisti. Ambasadorul din Viena, Novikoff, s'a numitu ambasador la Constantinopolu.

Nihilistii au publicatu ierasi o proclamațiune amenintiatóre în Petersburg, declarându, că atentatul dela Moscovi'a s'a facutu la deciziunea comitetului executivu si nereeșirea aceluia nici decát nu descuragéza comitetul, ci din contra îl împintineza, căci rezultatul aceluia póte servi cá îndreptaru.

Din Bulgaria vinu sciri totu mai neliniscitóre, căci elementele extreme au ajunsu la suprafația. Tendintî'a lor este a uní Bulgaria cu Rumeli'a orientala. Se aréta si óresi-cari simptome revoluționarie, cari tîndu a detroná pe principele Alesandru. Din caus'a acést'a principele ar dorí sè modifice constituțiunea țierii, care i se pare pré liberala.

În Rumeli'a orientala asemenea a ajunsu a fi grea posițiunea lui Aleco pasia, căci elementele revoluționare, cari voiescu a se întruni cu Bulgaria, asemenea au mare majoritate. În tóta provinci'a s'au formatu societati de turna, cari s'au respânditu si prin Bulgari'a si cea mai mare parte a Macedoniei. Membrii acestor reuniuni umbra înarmati, si — ce e dreptu — sustînu siguritatea publica, dar totu-odata ele formeza o amenintiare în contra lui Aleco pasia. Acesta nici nu cutéza a le disolvá, căci a dóu'a di ar erumpe revoluțiunea.

Literatura si arti.

Deschiderea stagiunii teatrale în Iasi s'a facutu abiá la 29 nov. La redicarea perdelei — scrie „Curier. Balas.“ — unu tablou grandios se înfașiá spectatorilor : portretul bardului României erá asiediatu pe unu pedestalu în fundul scenei, frumosu decoratu cu stindardele naționalitatilor a căror poeti au concuratu la lupt'a literara dela Montpellier. D'a drépt'a si d'a stâng'a portretului, în façi'a scenei, erá

asădiată trup'a care, în haine de gala și cu cununi de verdéția naturală în mâna a întonatu „înnul gînteila-tine“, după care portretul s'a încununatu. Apoi se jucă o piesa de Alesandri, și alt'a de Hașdeu.

Sciri teatrale. Cetim în „Românul“, că dl N. D. Popescu, autorul „Pastoritiei Carpatilor“, a presintatu la teatrul Naționalu din București o piesă nouă în 4 acte intitulată „Sentinel'a dela Grivitia“. Se dice, că dl B. P. Hașdeu a renunțiatu de a dá în anul acest'a dram'a sa „Domniț'a Rocsanda“. Cealaltă drama, care se presintase sub același titlu : „Domniț'a Rocsanda“, care avea de autoru pe dl Gavanescu, a fost respinsă de comitetu.

În editur'a Táborzky și Parsch în Budapesta a aparutu a trei'a fantasia asupra cântecelor unguresci, cu cuprinsul : 1) „Lehullott a rezgő nyárfa“ ; 2) „Bura, bura, bubánatra születtem“ ; 3) „Fáj a szívem“, tóte de Paul Rácz, întocmite pentru violina cu acompaniari de fortepianu de Carol Huber. Prețiu 1 fl. 50 cr. — Totu acolo a mai aparutu : „Par Sympathie“ polca pentru piano, compusa de Philippe Fährbach jun. Prețiu 50 cr.

Biserica și scóla.

Patriarcul Ivașcovičiu, despre care scriseramu, că a fost absolvitu dela conducerea nemijlocita a patriarcatului, va presidiá și acuma la sínódele episcopesci, căci în întielesul dreptului canonicu numai patriarcul póte sè le presidieze. Însé administrațiunea întréga o va duce episcopul Angeliciu. Ivașcovičiu, dimpreuna cu înalt'a recunoscintia, a primitu ordinul Leopold crucea mare. „Zastava“ scrie, că denumirea lui Angeliciu de coadjutoru e unu atentatu în contra autonomiei bisericei sèrbesci.

Din Roma se scrie, că pe acolo s'a respânditu scirea, de după care pap'a Leon XIII a decisu sè preconizeze pe repausatul papa P'iu IX, înșirându-l în catalogul sfinților.

Pater Didon este eroul țilei acuma la Paris. În scurtu timpu dènsul a devenitu atât de renumitu, că pater Hyacinthe. Subiectul predicelor sale este hotarul ce desparte teologi'a de sciintie. El a subșternutu lucrările sale Papei, carele l'a îndemnatu a-si continuá activitatea. În urmarea acesteia dènsul, cu concesiune episcopésca, a începutu sè țina predice în biseric'a St. Philippe du Boule, despre deslegarea casatoriei. Subiectul vorbirilor sale și elocintia-i atrasera unu publicu atât de mare, încât biseric'a deja cu două ore înainte de apararea lui pater Didon erá îndesuita de ómeni. Pater Didon nu pe catolici a voitu sè-i convinga, cari și acuma sustínu că nu se póte deslegá casatori'a, ci pe necatolici. Însé nu de multu mitropolitul din Paris l'a opritu sè mai predice, căci cuvèntările lui desșeptara resensu în țiuaristica ; raportorii adeca se dusera și în biserică și publicara extracte din cuvèntările sale, criticându-le aspru, la cari Didon respundea de pe amvonu.

Telefonul în biserică. În orasiul Columbus (Ohio) în biseric'a congregaționalistilor nu de multu s'a aplicatu unu telefonu, care a facutu posibilu, că toti acei credinciosi cari aveau instrumentul acesta, sè póta ascultá de acasa predicațiunea. Încercarea a reșitu de minune bine, și toti poporeni în tóte părțile orasiului auzira bine și celu de pe urma cuvèntu al predicatorului.

Societati și institute.

Academ'ia Româna. Se aduce din nou la cunos-cintia generală că : doritorii de a concurá la premiele

anuale „Nasturelu Herescu“, „Heliade Radulescu“ și „Lazar“ sè se grabésca a depune publicațiunile lor la cancelari'a Academiei în București, căci primirea se póte face numai pâna la 31 decembre v. inclusivu. Se adauge, că publicațiunile voluminóse potu fi presintate în numeru de 400 pag. minimum, remânându cá restul sè se presinte în urma.

Societatea „Român'ia Juna“ si-a publicatu raportul pe anul al nóuele, pâna la 30 sept. 1879. Din acesta vedemu cu bucuria, că fondul disponibilu al Societății, care secase, s'a înmultitu ierasi, căci vinitul curatu al balului din iern'a trecuta a fost 1969 fl. 84 cr. Membru onoraru s'a alesu dl I. C. Bratianu. Avere-a Societății se suie la fondul disponibilu la sum'a de 2160 fl. 92 cr., la fondul neatacabilu la sum'a de 4288 fl. 30 cr., parte în obligațiuni parte în bani gata. Bibliotec'a numera 838 opere, în 1028 volume și 141 brosiure. S'a tînutu 15 ședintie. Presedintele societății e domnul Vasilie Voina, secretarul Andreiu Barseanu.

Ce e nou ?

Balu în Șimoneuta mare. La 10 jan. se va dá în Șimoneuta mare, în sal'a pretorială, unu balu în favórea Societății de lectura chiorana. Comitetul arangiatoru e compusu astfel : presedinte Eugeniu Moga, cassaru dr. Alesandru Takács, secretaru dr. Iosif Popu, membrii comitetului : contele Alesandru Teleki, Vasiliu Dragosiu, Florianu Nilvanu, Iuliu Lábas, Adolf Agricola, Alesandru Ciple, Victor Marcu, Adolf Nagy, Vasiliu Buda.

Imperatés'a Eugenia nu se va duce în țier'a zulusilor, precum scriseramu și noi după „Gaulois“. Nefericit'a femeia s'a și rentorsu din Madrid la Chislehurst ; ea a trecut ierasi prin Paris.

Focu. Dumineca nóptea spre luni la 1/4 1 óra sa aprinsu edificiul de chirurgia a universității de aici. Pompierii si-au datu tóta silintia se stंगा focul, dar pe lंगा tóte acestea a arsu întregu acoperisiul. Daur'a se urca la 60,000 fl. Edificiul, după cum se dice, n'ar fi fost asigurat contra focului. În launtru se aflau 57 de morboși, cari însé fura mântuiti transportându-se în localitățile de desuptu.

S'a restignitu pe sine ênsasi. Diuariul „Pravda“ din Odessa relatéza urmatórea întêmplare. În casa pitarului de acolo Leontin Borovik soț'a acestuia, Matrena Borovik, s'a gasitu restignita de pamèntu. Ea zacea pe spate, mórta. Piciorul ei dreptu erá batutu cu unu cuiu mare de pamèntu, celu stंगा de lemnul patului, ier mân'a stंगा de cuptoru, pe când drépt'a zacea pe pamèntu. Gátul ei erá taiatu mai cu totul, peptul și ambele picioare strapunse grozavu. Lंगा ea pe pamèntu se aflá unu cutítu mare. Cercetarea medicală adevéri, că dèns'a a cadíutu victima ênsusi fanaticismului seu religiosu, și că dèns'a de mai multu timpu s'a pregatitu pentru acésta mórte, încercându a-si bate cuiu în picioare. Cadavrul fu transportatu la universitatea din Kiew.

Finantiul în sacu. Acésta istoria tragicomica s'a întêmplatu în Sziget-Szent-Miklós. Acolo s'a emis unu concipistu financiaru spre a revidiá causele de contribuțiune. Se dice, că revisorul a fost cam strictu, dar și locuitorii erau necașiti, destul, că dènsii facura unu complotu în contra revisorului. Într'o séra ei l'au pânditu, l'au bogatu într'unu sacu și au legatu sacul, punèndu de-asupra inscripțiunea : „Acesta e finantiu“. Apoi l'au dusu în drumu și l'au lasatu acolo. Pe acolo viniau și mergeau mai multi ênsi, cari audieau strigătele revisorului, dar nimene nu s'a înduratu de el. O țiu

si jumetate a ramasu el în starea aceea, pâna ce unu omu se îndurà de el si-l eliberà.

Muitimita publica. Societatea de lectura „Petru Maioru“ a junimei române din Budapesta, din sum'a de 50 fl. v. a. adunata cu ocaziunea serbării casatoriei dlui Ioan Marcu cu dsiór'a Vasvári în Urminisiu (Se-lagiu) — dupa cum se póte vedea în numerul 94 din „Familia“ — primindu 25 fl. destinati ei, prin acést'a aduce multiamita profunda atât pré st. miri, cât si dlui deputatu Georgiu Popu si celorlalti dni óspeti. Absolon Todea vice-presiedinte. Iuliu Traianu Popu secretaru.

Unu turbatu. În Costroma, Russi'a, s'a întemplat mare nenorocire. Unu câne turbatu a mușcatu pe unu bietu studentu de școl'a reala. El s'a dusu numai decât la unu medicu, înse acela i-a dîsu, că ran'a nu e periculósa. Cu tóte aceste nu peste multu se ivira semnele turbării, si nefericitul tineru întâiu mușcă pe parinti sei, apoi pe alti optu individi. Dênsul a muritu, dar cei mușcati se afla în pericolu mare.

O pisica a mântuitu în septemân'a trecuta vietî'a a cinci ómeni. La o biéta familia saraca cuptorul s'a încalditu tare cu carbuni de pétra. Pe la miedîul noptii pisic'a începù sè sara selbaticu, căci nu mai putea suferi aerul greu. În sariturele sale el zdarià baiatul din léganu, carele începù a tîpá. Audîndu sgomotul, vecin'a alergà sè ajute, si fiindu că usi'a erá încuiata, sparse ferést'a. Astfel întrà aeru próspetu, si cei ce dormiau, scapara de mórtea sigura.

Trei husari au mersu sè fure gâsca dela unu plugaru din Hidgekut, comitatul Timisiórii. Plugarul înse i-a observatu si a fugitu dupa ei, cari o tulira si ei la fuga. Dar în fine plugarul ajunsu pe unul din talhari, si prindîndu-l, voi sè-l duca la casa satului. Cei doi fugiti, vedîndu acést'a, se rentósera la camaradul lor spre a-l mântui. Toti trei apoi batura pe plugaru asiá, încât în urmarea acesteia, dênsul muri. Ucigatori fure prinsu.

Înmorméntarea únui câne. Profesorul Wilmarth din New-York a avutu unu câne de 23 ani din Neufundland, care odata l'a scapatu din apa. Cânele, care a muritu dílele trecute, fu înmorméntatu de cătra familia cu pompa, în cript'a familiara.

S'a impușcatu. Unu proprietaru din Lauterbach într'o deminétia a observatu fugindu unu iepure cătra locuinti'a lui. Iute si-a apucatu pușca si a alergatu în curte sè-l împușce. Dar fiindu fórte lunecosu, a cadîutu, pușca lui s'a slobozitu, si glontîul a trecutu prin el. Cinci copii îl gelescu.

Regele Citevayo din ce în ce se deprinde mai bine cu starea sa cea nóua, ma înca i si place aceea. De curênd instrumentul musicalu „Werkl“ i-a atrasu placerea. Când l'a auditu mai întâiu, în entusiasmul seu, a saritu pe acela, că sè póta gustá mai bine music'a.

Banda de talhari tígani. La Zelau s'a arestatu de curênd o banda de talhari tígani, în numeru de 24. Acestia au fost prinsu la graniti'a Ardélului, si se crede că dênsii au fost autorii unor furturi si spargeru comise acolo în decursul tómneci trecute. Câtiva din ei au scapatu, dar apoi au fost prinsu ierasi.

Miopi'a. Dr. Gaval profesor de oculistica la universitatea din Paris a tînutu o conferinția despre studiile sale facute relative la vederea scurta. Acést'a, díce dênsul, urméza mai ales din cetirea multa, si din acea împregiurare, că în tineretie copiii tînu mai aprópe de ochi scrisóraea, care de regula se compune din litere negre pe hártia alba. Cu multu mai bine e pentru ochi, sè se întrebuinteze hártia galbena si li-

tere vênete. Dar șirele lungi si literele mici asemenea strica ochii.

Afacerea Catulescu la Milan. Cetitorii nostri își amintescu de duelul întemplatu între dl Catulescu, românu locitoru în Milan, si unu conte rusu, care în publicu si fiindu față Catulescu, ofensase națiunea si arma'ta nóstra, sînt acum câteva luni. Dl Catulescu provocà pe muscalu, si, sfidarea fiindu primita, trecura pe teritoriul elvetianu spre a se bate. Lupt'a fiindu la pistóle, contele fu lovitu în bratiu. În urm'a acesteia întâlniri, dl Catulescu a fost datu în judecata si condamnatu de tribunalul din Milan. Facêndu dsa apelu, dílele aceste se înfașisà acestu procesu la curtea de apelu. Primimu o scrisóre, care ne arata cum avocatul dlui Catulescu, dupa o pledoarie strălucita, în care facù putînu istoricul pozitiei critice a armatei ruse si „desinteresatul si loialu ajutoru adusu peste Dunare de brav'a armata româna“ — pe care o insultase contele cu pricin'a — obtînu achitarea curtii pe motivul, că duelul se întemplase între doi straiini si pe teritoriul straiinu. Umiliti'a contelui si celorlalti compatrioti ai sei, ce erau presentu, a fost complecta, si dl Catulescu a fost felicitatu de publicul auditoru, pentru conduita sa demna de unu omu ce i-a insultatu națiunea. (Resb.)

Telefonul abia s'a inventatu si iéta în America s'au si înființiatu societati pe actiuni pentru întroducere sirmelor de telefonu în casele private si spre a provedé parti întregi de orasie cu acést'a inventiune. Cât de tare s'a respânditu în America întrebuintiarea telefonului, se vede de acolo, că în orasiul Chicago se afla trei societati de telefonu pe actiuni cu unu biurou centralu, care are 2000 de acționari. Unu díuaru de acolo publica urmatórea istoria: O mama tinera a telefonatu sócrei sale, că copilasiu ei tusiesce reu; cere dar svatul ei, că ce sè faca? Sócr'a a însciințiatu pe medicul. Acesta a respunsu asemenea prin telefonu, că mam'a se pune pe copilasiu că acela sè tusiesca în telefonu. S'a facutu. Medicul a respunsu, că tus'a copilasiului nu e periculósa.

O statistica a ghebosilor. De câteva díle — dupa cum spune „Figaro“ — a muritu la Paris unu ghebosu, în al căruia testamentu s'a gasitu aprópe 2000 de foi pline de statistic'a ghebosilor. Mortul erá neînsuratu, îndependent si bogatu si facuse, într'unu șiru de ani, multe caletorii în tóte cele cinci parti ale lunei, pentru a-si aduná notitie asupra suferintiei sale. În Spania aflà pe cei mai multi ghebosi si istorisesc, că, la pólele muntilor Sierra Nevada la fia-care 30 de locuitori gasescu unu ghebosu. E curiósá opini'a se asupra ghebosiei, a căreia forma ar stá în raportu siguru cu tînutul în care traiesce ghebosul, că ghib'a ar fi înnalta si ascutita în tierile muntóse, scunda si lata în tierile síese. Dupa calculile sale numerice, ajunge la rezultatul, că ar fi aprópe nnu milionu de ghebosi pe totu pamêntul, unul de mi'a de individi. Ca diametru al înnaltimei ghibelor, luatú din 6000 de mesura, dà 20, astfel că tóte ghibele seu cocosile puse un'a peste alta aru formá unu turnu înnaltu de 200,000 metri. Ultima pagina a manuscriptului ramasu contine ultim'a dorintia a repausatului, aceea adeca de a-i pune pe mormêntu figur'a de marmura a unui ghibosu.

Unu sotiu istetiu. Unu comerciantu din Petersburg se pomenesce într'o buna diminétia, că-i lipsesce nevést'a. Ea fugise cu amantul ei. Soçiul însielatu erá mai multu neconsolabilu pentru perderea soçiei sale, de cât pentru infidelitatea ei. El începù a-si face planul prin care ar puté s'o determine că sè se întórca ierasi la dênsul, fara că înse sè scie unde se afla ea. Pentru a ajunge la acestu scopu, el publica prin mai

multe diuare, că a câștigat la loteria 200,000 ruble. Patru-spre-diece zile în urma frumós'a, dar necredincios'a soția sosese, și cadîndu în genunchi înaintea barbatului ei i cere iertare.

Câți advocati sînt în Ungaria? 4625. Cei mai multi se afla în Budapesta, unde numărul lor se urca la 685. Apoi urmîza Oradea-mare cu 83, Aradul cu 76, Dobritînul cu 74, Posionul cu 73 și Casiovia etc. cu 71 de advocati. Aice, firesce, nu sînt numerati toti câti au facutu censur'a de advocatu, ci numai aceia cari totu-odata si lucreza că advocati.

Sciri scurte. Direcțiunea financiala din Arad cu 1 ianuarie an. 1880 se va desființá, si agențele financiala ale comitatului Arad se vor îndeplini la Timisóra, cele din Bichisiu la Dobritînu și cele din Cenadu la Seghedin. — **Betráni.** La Maidstone a muritu de curînd o betrâna veduv., în etate de 105 ani; iér la Prosnitz a muritu unu jidóvu de 107 ani. — **O mare vînatóre** s'a tînutu de curînd pe pust'a O. Kigyos a contelui Fr. Wenckheim, cu care ocaziune contele Dionisiu Almásy a ranitu pe doi ómeni, pe unul mai slabu, pe altul înse greu. — **Mare nenorocire** s'a întemplat în baia de sare Wilhelmglück lînga Halle, prin esplosiune, 18 ómeni au peritu. — **Néu'a în Paris** a fost atît de mare, în cât doue-dieci de mii de lucratori au fost ocupati cu cararea ei. — **Zulusii,** cari s'au produsu în mai multe teatre, la Milano s'au batutu atît de urtú, încât otelierul i-a scosu din evar-tira. — **Unu plugaru de 82 ani** a muritu de curînd la O. Kigyós, pe care l'au petrecutu la mormentu 80 de nepoti.

Suvenirea mortilor.

Elisa Regescu recte Regepu, una din cele mai virtuose fice, sora și amica, flórea mai pretiós'a din cunun'a junelor, membr'a mai activa și petrunsa de scopul „Reuniunii damelor rom. din Timisóra“ — dupa ce-a traitu numai 23 de primaveri s'a stinsu cá stéu'a, s'a frântu cá crinul, devenindu mirés'a mortii vineri 16/28 novembre a. c. înmormîntându-se Dumineca sub adâncile regrete și doioșele plângerii a nenorocitilor parinti, frati și a acelora cari i nutriră cu intimitatea sufletului, iubire și amicitia . . . Odihnésca în pace corpul ei sub boltitur'a glielor reci, iéra sufletul avîntatu în stantiele luminóse a ceriului, mîngaie pe cei remasi în gele și plângerii . . .

Emilia Lungu.

Angela Petroviciu, fic'a dnei veduve Petroviciu din Aradu, o copila frumós'a, abia de 17 ani, a încetatu din viétia în septemân'a trecuta. Dêns'a a avutu o înmormîntare stralucita, la care luă parte inteligint'a sêrba, careia apartînea și repausat'a, apoi multime de germâni, tóta inteligint'a româna, precum și numerosi magári. Tinerul ingineru românú Cornea duse cunun'a înaintea cosciugului, iér clopotele se traseră la tóte trei bisericile.

Deslegarea ghiciturei de semne din nr. 91:

Am spus florilor frumóse,
Am spus al meu doru;
Am spus stelelor lucióse
Tristul seu amoru.
Si de-atunci pe floricele
Scrisu e că dorescu,
Si de-atunci e scrisu în stele
Că multu te iubescu.

Petrino.

Bine au deslegat'o dómnele si domniórele: Rosa Bozanciu, Maria Cornea, Petronella Mișiciu, Emilia Popu n. Marcusiu, Eleonora Popu, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Aloisia Tiarina, Iulia Popoviciu, Amalia Crisanu, Ludovica Moldovanu, Eufrosina Popescu, Nina Munteanu, Zoe Dimbu, Cleopatra Popescu, Minodora Micsiunescu, Marta Grindeanu, Livia Dâmbeanu, Maria Jordanu, Elena Popescu.

Premiul Pa câștigatu domnió'r'a Minodora Micsiunescu.

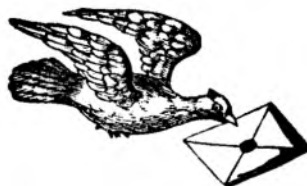
Ghicitura de siacu de Valeria Nobilu.

na,	ce	bra	Nu-	gra-	ru	vis	re-
in-	i	di-	dul-	ham-	nei,	Nu-i	ce-
ca	nui	era	mi-	ea	din	Pi-	unu
Ne-	flo-	ne	raiu!	Si-	Al-	i	ta
sa-	al	iu	De-	nu-	Gre-	re	tii
ri-	va-	na-	ei!	Ca	la	ci-	Nu
Gre-	ra-	Pân'	Ce	na-	stre-	mun-	pa-
da	ta	În	da	la	se	da	lu-

Se póte deslegá dupa saritul calului.

Termiul de deslegare e 7 ianuaru. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Post'a Redacțiunii.

Dlul G. M. in Bucuresci. Caus'a este, că nu ni-ati însemnatu exactu adres'a. Noi amu tramisu fói'a în continuu, dar la alta adresa. Amu dispusu sê vi se tramita de nou.

D-iorei E. L. in T. Articó-lul din 20 nov., despre care ni scrieti, nu a sositu la noi.

Dnei M. P. in D. Placuta supriudere!

Paris. Dlul V. Nu ati cetitu respunsul nostru?

Adio lume! Bine ar fi, deca ai adauge: „Si possia!“

Cu inceputul carnavalului viétia sociala devenindu mai animata, rugâmu pe toti corespondintii si cetitorii fói' noastre, d'a ni tramite — ca în carnavalul trecutu — raporturi despre tóte petrecherile publice si familiare la cari vor luă parte.

Abonamentele pentru anul viitoru se potu deja face cu condițiunile însemnate în fruntea fói. *A conto nu putemu dá fói'a nimenuia.*

Din caus'a serbatorilor tipografii findu închisa doue zile, joi si vineri, fói'a nóstra nu va puté aparé dumineca. Dar cá cetitorii nostri sê n'aiba scadere, jumetate din acelu numeru se alatura la acesta, iér cea jumetate se va dá la nr. viitoru.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.